

CD-recensie

© Siebe Riedstra, januari 2023

La Lumière – Bauwien van der Meer

Henneman: Beweis zu nichts

(Van) Parys: Medea

(Lili) Boulanger: Pie Jesu

Krüs: Je vis, je meurs

Bauwien van der Meer (sopraan), Gerrie Meijers (orgel), Doriene Marselje (harp), Helikon Quartet: Stella Zake, Pieternel Tils, Lotus de Vries, Renate Apperloo
Et'cetera KTC 1782 • 46' •
Opname: 31 mei-1 juni 2022, Orgelpark, Amsterdam

Sopraan Bauwien van der Meer komt uit een muzikale familie. Grootvader Piet en moeder Lily Maclaine Pont speelden viool in het Radio Filharmonisch Orkest, vader Bauke van der Meer was pianist bij de omroeporkesten in Hilversum en werkte daarna 25 jaar als repetitor bij de Nederlandse Opera. Haar stiefmoeder Nine Kwint was soloharpiste van het Radio Symfonie Orkest. Zingen is voor haar vanzelfsprekend – haar reiswieg stond op het zijtoneel van de Amsterdamse Stadsschouwburg.

Van haar helaas veel te vroeg gestorven vader erfde ze naast de aangeboren muzikaliteit, een gezonde nieuwsgierigheid naar nieuwe muziek en de behoefte om daar iets mee te doen. Om de aandacht te vestigen op de onrechtvaardige behandeling van vrouwelijke componisten startte ze het project Van donker naar licht. Uitgangspunt was het Pie Jesu van Lili Boulanger, de meest

indrukwekkende componerende vrouw die de twintigste eeuw heeft voortgebracht. Bauwien gaf drie springlevende vrouwen de opdracht tot het aanleveren van bijpassend repertoire en via een serie concerten ontstond het idee tot het vastleggen op cd. Op YouTube is een live-opname te zien en te horen van het complete programma van deze cd, opgenomen in de Philharmonie te Haarlem. Een indrukwekkende kijk- en luisterervaring.

In 1913 won de negentienjarige Lili Boulanger de Grand Prix de Rome – de belangrijkste prijs die een jonge Franse componist kon behalen. Een ongehoorde gebeurtenis, niet alleen door haar jonge leeftijd maar vooral omdat de bepaald niet vrouwvriendelijke jury unaniem tot deze beslissing kwam. Lili Boulanger was de dochter van Ernest Boulanger, een componist die in 1835 zelf de Prix de Rome had gewonnen. Haar vier jaar oudere zus Nadia was eveneens muzikaal hoogbegaafd en sleepte de kleine Lili mee naar haar lessen. Ondanks haar uiterst fragiele gezondheid werd Lili in januari 1912 aangenomen aan het Parijse conservatorium. In de jaren die haar nog restten schreef ze een handvol koorwerken, een aantal liederen, een paar orkestwerken en de schetsen voor een opera. Ze overleed op 15 maart 1918, tien dagen eerder dan Debussy, die in 1884 eveneens de Prix de Rome veroverde. Wanneer ze tijd van leven had gehad zou ze wellicht het genie van Debussy naar de kroon hebben gestoken.

Op haar sterfbed dicteerde Lili aan haar zus Nadia het ontroerende Pie Jesu, voor de simpele bezetting van sopraan, harp, orgel en strijkkwartet. Bauwien van der Meer raakte bezeten van het idee om Lili Boulanger te eren door dit schitterende werk centraal te stellen in een programma met werken voor eenzelfde bezetting. Uiteraard geschreven door vrouwelijke componisten, en uit haar eigen werkomgeving. Ig Henneman en Annelies van Parys werkten twee bestaande partituren om, Monique Krüs kreeg de opdracht tot het schrijven van een nieuw werk.

De cd opent met Beweis zu nichts van Ig Henneman (Haarlem, 1945) op een tekst van Ingeborg Bachmann. Het is een herwerking van de driedelige cyclus Hinter der Wand die Henneman in 1994 schreef voor sopraan, cello en accordeon. Marianne Kweksilber was de motor achter deze opdracht. Henneman is vooral als altvioliste in de

jazzmuziek actief geweest. Onder de nieuwe titel *Beweis* zu nichts heeft ze haar oorspronkelijke noten omgezet naar orgel en strijkkwartet, zonder iets aan de zetting te veranderen.

De Vlaamse componiste Annelies van Parys (Brugge, 1975) schreef haar monodrama *Medea* in 2021 voor het Wonderfeel Festival voor sopraan, klarinet en strijkkwartet. Op verzoek van Bauwien heeft ze de bezetting omgezet naar orgel en strijkkwartet. De tekst van Gaea Schoeters vertelt het bekende verhaal, maar nu vanuit het gezichtspunt dat Medea haar kinderen wil beschermen voor een nog wreder lot – datgene wat zijzelf heeft ondergaan.

Na het *Pie Jesu* van Lili Boulanger breekt de zon door in het afsluitende werk van Monique Krüs (Utrecht, 1959). Een driedelige cyclus van een kwartier op een tekst van de middeleeuwse dichteres Louise Labé (1524-1566). De volledige bezetting van orgel, harp en strijkkwartet krijgt hier een aureool dat ingegeven lijkt door de ingetogen vroeg-romantische sfeer die een voortzetting suggereert van de lijn Fauré – Boulanger – Debussy. Een compositie op een tekst die zelfs op een afstand van vijf eeuwen direct tot het hart spreekt. Monique Krüs is zelf een sopraan die een indrukwekkende carrière achter zich heeft en precies weet wat ze met de menselijke stem kan uitdrukken.

Het spreekt vanzelf dat organiste Gerrie Meijers, harpiste Doriene Marselje en de dames van het Helikon Quartet hun ziel en zaligheid hebben gelegd in dit project, dat mede dankzij vrienden en begunstigers tot stand kon komen. Bepaald geen geringe prestatie wanneer men in aanmerking neemt dat voor de opname niemand minder dan Ingo Schmidt-Lucas, een autoriteit in zijn vak, werd ingeschakeld. Over de topprestatie van Bauwien van der Meer kunnen we kort zijn: ze werd geboren om te zingen.